

Szöveg: MARTINKÓ JÓZSEF
Fotó: BUJNOVSZKY TAMÁS

Kabinok a tájban

Hello Wood 2018, Csóromfölde

Sokan idézték már sokfelé a filozófus és író Hamvas Béla *Az öt géniusz* című művében azt a részletet, amiben ráismer, hogy a Balaton-felvidék a Mediterrániumhoz tartozik: „... úgy látszik, az ember világosabb és melegebb földre ér. A napfény fehérebb, majdnem olyan fehér, mint a Földközi-tenger fölött. A színekről a köd eltűnik, és jobban világítanak. A tárgyak körvonala élesebb. A légkör mintha elektromosabb lenne... E táj sok olasz vidéknél déliesebb... A fény az embert is átsugározza, a dolgokba is bevilágít és a gyümölcs íze is világosabb.”

iR arqitectura: *Cabin modules*

Az a probléma, hogy ennek a szövegnek nagyszerű házakról, kifinomult, okos, lírai, friss építészetéről kellene szólnia, miközben a szerző nem tud szabadulni attól az élménytől, ami a rövid látogatása során letaglózta, nevezetesen amikor is diszkrét üritkezés céljából (oh, pardon!) által mene a csórampusztai apró liget fái alatt, általugrott egy keskeny horpadáson, árkon, mifenén, peckesen kiáll valami dülűt szélére, gatyakorcát oldja, ám ebben a pillanatban felnéz, és

negyven év férfitinjára van ám szüksége, hogy lába szárát le ne pörsintse a megindultságtól, mert amit lát, az a hullámzó, semmi szépséghez nem fogható táj megérinti az ő lelkét, agyát, létezését, minden idegszálát. Nehéz így dolgozni! Amikor a látogató megérkezik az immár kilencedik alkalommal megrendezett nemzetközi építész tábor, a Hello Wood csórampusztai helyszínére óhatatlanul ennek a varázslatnak a részesévé válik. Pár lépést kell

csak megtennie a poros bekötőút végén található néhány ezer négyzetméteres fásligetes táborterülettel, hogy drámai erővel táruljon fel szeme előtt a hullámzó táj, aminek felkavaró szépsége megrogyasztja az építészettörténész térdét. Apró szolgálati közlemény, életrajzi adalék, hogy e sorok írójának nyári szabadságai előtti utolsó lapzárta mindig a Hello Wood idejére esik, így az elmúlt években mindig kimaradt a jóból, az építésből, a tábori időszakból, minden évben szerkeszti ugyan az aktuális megjelenést, de *in situ* most látja ezt az egészet először, és ennek tulajdonképpen rettenetesen örül is. Mert hiába az elmúlt évek több tucatnyi látványos faépítészeti megoldása, ha ezeket

egyfajta belterjesség lengte körül. Mármost abban az értelemben, hogy a világ építészeti egyetemeken tanuló hallgatókat gyakran absztrakt szerkezeti, téri problémák foglalkoztatják, amiket tisztelni, szeretni nagyon lehet, ugyanakkor kívülállóak számára a hozzáférés mégiscsak korlátozott. Ehhez képest idén a *Cabin Fever* (Kabinláz) projekt alatt olyan „kisházakat” (micro house) alkottak az építész ifjak, amelyek lakható, esetenként mobilizálható, mindazonáltal befejezett, használható, házként értelmezhető objektumokká lettek. Érdekes elméleti kérdésként merül fel ugyanakkor a hagyományos, kicsinyített építészeti makett és az 1:1 arányú épített makett

Hello Wood: *Grand cabin*

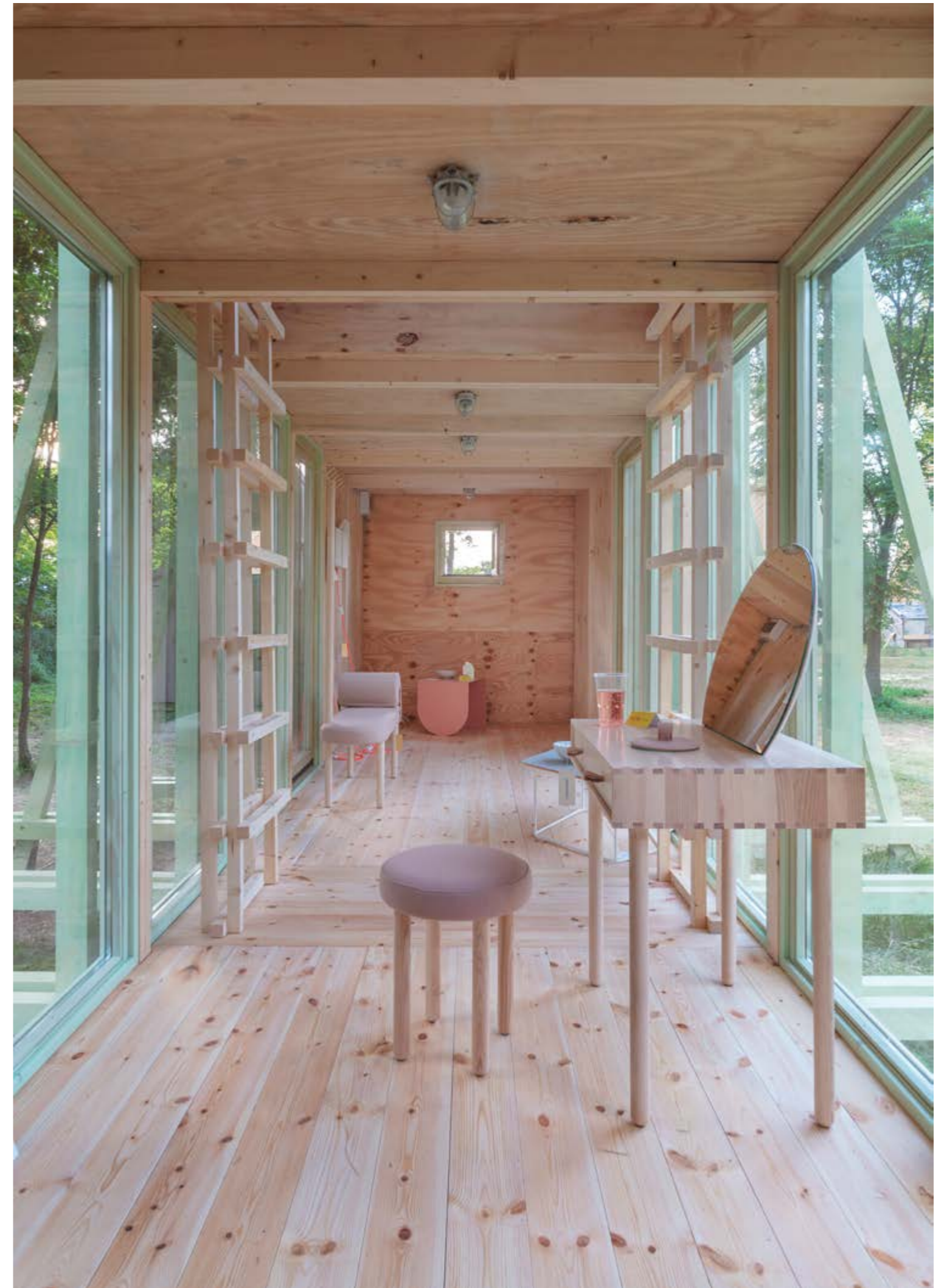

ZarCola: Ziggurat

kérdésköre, valamint az „építészeti műfaj-ság” kérdésköre is, hiszen az azonnal sorozat-gyártható „csehszlovák, tatrai katalógus nyaraló átíratá”, illetve az architecture uncomfortable workshop (*AU workshop*) építésziroda gyapjúfalú meditációs kabinjának szemlélete, líraisága, metaforikusága igencsak távol áll egymástól. Szép is így ez az egész. Elmélet és gyakorlat, praktikum és líra ad egymásnak termékeny randevút, aminek végeredményeképpen olyan

terek, épületek születtek meg, amiket nagyszerűen egészítettek ki az elmúlt évek hazai formatervezési, berendezési, design alkotók sikerdarabjai. Hála az alkotóknak, megépült a magyar *AU workshop* gyapjúval bélelt elvonuló konyhája, a Hello Wood erdei klubháza, a cseh *H3T architekti* kerekken guruló házikója, a svájci *frundgallina* 12 méter magas menedékháza, az olasz *ZarCola* és a spanyol *Josep Garriga* építész, és az *OfficeShophouse* közös emeletes

Architecture Uncomfortable
Workshop + Lőw Márton:
Hello Wool (gyapjúház)

háza, és nem utolsósorban az argentin *IR arquitectura* napenergiával működő pasz-szívháza is. Új korszakban lépett tehát a Hello Wood, ami a hazai kortárs építészet számára öröndetes tény. Beváltott ígélet, nem csak pusztá formalizmus, nem csak felhevült testek az izzó nyári tájban.
(Nyitókép, frundgallina: *Treehouse*)

H3T architetti:
Vertical Cabin

Josep Garriga + OfficeShophouse:
I am a monument